

מ"ת 35919/12 - אלiosa בן שלום נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחויז בבאר שבע

מ"ת 17-12-35919 ישראל נ' זגורו(עציר) ו Ach'

בפני	כבוד השופט נסר ابو טהה
ה牒	אלiosa בן שלום (עציר)
על ידי ב"כ ע"ד דורון נוי עוז"ד עדן נחום	נגד
המשיבה	מדינת ישראל - פמ"ד
	על ידי ב"כ ע"ד מירית נוימן
<u>החלטה</u>	

1. בהמשך להחלטת בית המשפט מיום 18.1.21, במסגרת הבקשה לעיון חוזר, הורה בית המשפט לבחון היתכנותה של חלופת מעצר לרבות, מעוצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי, הן בשל עצמת הריאות נשוא האישום העשורי והעיקרי, והן בשל חלוקו המוצמצם של המבוקש במסכת האירועים המפורטת בשני האישומים המיוחסים לו בכתב האישום. תסקير כאמור התקבל וממנו עולה בתמציתת כדלקמן.
2. המבוקש בן 24, נמנה על המשפחה בת זוג הורים גrownups, אח בכור בגיל 35 ואחות בגיל 34. בהיותו בן 12, אמו נישאה בשנית עם בן זוגה הנוכחי. המבוקש התגורר עמו בנהירה עד גיל 17. לאחר מכן עבר להתגורר בבית אחיו הבכור, בנהירה. עובר למעצרו הנוכחי התגורר אצל דודו ושותפו לכתב האישום ברמת גן (MICHAEL MOR). המבוקש בעל 11 שנות לימוד, לא גויס לצבא על רקע מעורבות בפלילים.

עוד עמד שירות המבחן על עבורי הפלילי ממנו עולה כי בין השנים 2012-2018 המבוקש הורשע 3 פעמים. הרשות הרכונה לשנת 2012 בגין עבירות חבלה חמורה וחבלה כשהעבריין מזון ונדון לעונש צופה פנוי עתיד. השנייה לשנת 2016, בגין החזקת נשק שלא כדין או יומים ונדון לעונש מאסר בפועל בגין 23 חודשים. השלישית, לשנת 2018, בגין עבירות קשירת קשר לפשע, הובלת נשק שלא כדין ונדון ל- 3 שנות מאסר בפועל, אותן סיים לרצות בעת מעצרו הנוכחי.

ה牒, שיתף את שירות המבחן כי לאחרונה התגרש מאחר וגרשו ביטהה חוסר נכונות להמשיך במערכות הזוגית עמו, בהיותו עצור/asir. המבוקש שלל נזקקות טיפולית למצבו, לרבות בתחום האלים, יחד עם זאת השירות התרשם כי המבוקש ביטה הכרה במחירים וב hasilכות המזיקות של בחירותיו הביעתיות ולדבריו, כיום, ער יותר לגורמים ולנסיבות שהובילו אותו לבסס אורח חיים בעייתי.

ה המבקש מסר כי ברצוונו לקיים אורח חיים תקין ויציב.

הערכת רמת סיכון - שירות המבחן מצין, כי בניגוד לאופן שיתוף הפעולה מצדיו במסגרת הפנויתו הקודמות בעבר, כוון המבקש ביטה יכולת מוגברת יותר לשתף ולהביע יכולת להתייחס ולהתבונן על מהלך חייו ופיתוח קשריו העבריניים. בנוסף, ביטה באופן ראשוני את שאיפתו לעצמאות אישית לצד רצון לנפרדות מעורבות והשתיכות לגורם בעיתים כפי שקדמה למעצרו הנוכחי.

לצד האמור, השירות מתרשם מאדם בעל הרשעות קודומות בתחום נשק ואלימות, אשר ריצה עונשי מאסר, כאשר האחרון הסתיים ממש לאחרונה. כמו כן, תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה - נראה, כי ההליכים המשפטיים נגדו והעונשים אשר הוטלו עליו, לא היו גורמי הרתעה מוצבי גבולות עבורי. מגיל צעיר גדל ללא דמות אביה יציבה. עם הזמן, למד והפנים דפוסי חשיבה והתנהגות עברינית מושרת - **קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות דומה בעתיד.**

חלופת המעצר שנבחנה - בדמות מעצר בית מלא בבית אמו ואביו החורג בקרית ים ותחת פיקוחם ופיקוח דודתו (להלן: "מקום החלופה" ו"הערבים המפקחים").

שירות המבחן שוחח עם הערבים והאחרונים מסרו, כי בעבר פיקחו על המבקש בתנאי פיקוח אלקטרוני, בהיותו נער, במשך שנה ולא היו הפרות בשמורתם והוא נענה לסמוכותם.

שירות המבחן, מחוד התרשם מאנשיים אשר מבינים את משמעויות הפיקוח והמחויבות הנדרשת מהם. לצד זאת, מדובר באנשים אשר היו ערים לטיב היחסים בין המבקש לדודו ויתר בני המשפחה בעלי היזקה להתנהגות עברינית ונראה, כי באותה עת, לא פעלו ועשו די למנוע את החיבור והעמוקתם של קשריו עם גורמים אלו. כמו כן, יתאפשרו להוות דמיות סמכותיות ומצבות גבולות להתנהגותם.

בנוספ', להערכת השירות המבחן, מעצרו בפיקוח אלקטרוני, הינה למעשה אפשרות אצתרוו לסייעתו בה חי ופועל בדרך כלל ורקים אורח חיים עבריני, כך שאזוקק אלקטרוני בפני עצמו, אינו מהווה תחליף לפיקוח אנושי אפקטיבי,יעיל וממצמצם סיכון - על כן, אין בחלופה כזו כדי לצמצם את רמת הסיכון הנש��ת מן המבקש.

בסוף יום, שירות המבחן לא בא בהמלצה חיובית בעניינו של המבקש.

3. להשלמת התמונה - בעניינו של המבקש תלואה ועומדת בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) בבית המשפט העליון - בש"פ 1345/21.

.4. ב"כ המבוקש עתרלשרר את המבוקש לחלופה שנבחנה בשירות המבחן ולא הומלצה, ולהילופין, להעביר את המבוקש למעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אונשי של אותם ערבים שנבחנו, הן בשירות המבחן והן בבית המשפט בדיון מיום 12.07.2020.

אשר להעדר המלצה מאת שירות המבחן נטען, כי מדובר בהמליצה "כשמה", שלא כובלת את שיקול הדעת השיפוטי. עוד בהקשר זה נטען, כי בית המשפט העליון, במקרה יותר חמור (רצח כפול), התיחס ל"تسkieר מלאץ" הוא בבחינת 'חzon אחריות הימים' בעניינים של נאשמים בעבירות כגון דא (ראה לעניין זה פיסקה 38 בבש"פ 8459).

לגופם של דברים - נטען, כי לצד החולשה הראייתית שקבע בית המשפט בהחלטתו מיום 18.01.2020, שירות המבחן התרשם, כי המבוקש כiem מבטא יכולת מוגברת יותר לשתק ולהבע יכולת להתייחס ולהתבונן על מהלך חייו ורצוין לקיים אורח חיים תקין ויציב.

באשר לעربים - השירות התרשם מאנשים בוגרים, אשר ערים לנسبות מעצרו וכן הינם בעלי גישה סמכותית. כמו כן, התרשם, כי המפקחים המוצעים ביטאו נחישות להציג למבוקש גבולות, שכן בעבר פיקחו עליו תקופה ממושכת ולא היו הפרות.

באשר להतmeshכות ההליכים - נטען, כי המבוקש נתון למעצר קרוב לשולש וחצי שנים, כאשר פרשת התביעה מציה רק בתחילתה, שכן עד המדינה עדותו הופסקה בחודש מרץ 2020 (כאשר היה נתון בתחיליה של חקירה נגדית על ידי ב"כ הנאשם 1 בלבד) ועתיד לחזור אל דוכן העדים רק ביום 18.03.2021, כך שההליכים עתידיים להימשך זמן רב, וכך שאין צפי ויש להניח שתידרשנה הארוכות מעצר נוספת על פי סעיף 62 עד למתן הכרעת הדיון.

עוד בהקשר זה נטען, כי אין צפי ממשי לסיום ההליך לנוכח מצב התפשטות נגיף הקורונה, ובמיוחד בהינתן מורכבות ניהול ההליך בהיותו "מגה תיק" הכלל ריבוי אישומים, נאשמים ועדים ומחייב היערכות לוגיסטיבית. במצב דברים זה, לשיטת המבוקש, היה מקום שהמאשימה תקבע לכל הפחות מדרג בין הנאשמים לצרכי מעצר, בהתאם לחלקם היחסי באישומים נושא כתוב האישום ונתוניהם האישיים.

עוד בהקשר זה, הפנה ב"כ המבוקש להחלטת מوطב זה ובמהמשך להחלטת בית המשפט העליון בעניינו של הנאשם 5 לכטב האישום (שמעון שרביט), שבתום עד המדינה, יועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 6586 וכן בש"פ 4361/20 - החלטה מיום 28.06.2020).

באשר לעובדה שהמבוקש, במסגרת מעצרו בתיק זה, ריצה עונש מאסר בתיק אחר (המבוקש החל לרצות את עונשו בתיק الآخر بتاريخ 23.08.2017). בהקשר זה נטען, כי במידה והמבוקש היה מקבל שלישי - מועד שחרורו היה חל ביום 23.06.2019. גם במידה ולא היה מקבל שלישי - מועד שחרורו היה

חל ביום 28.03.2020 (ראה לעניין זה אישור שהיית אסיר בבית הסוהר).

עוד עמד ב"כ המבוקש על חזקת החפות העומדת לזכות המבוקש, וביתר שאת, בשים לב לקביעת בית המשפט, כי קיימת חולשה ראייתית בעבירה העיקרית (הריגה). באשר לעבירות הנשקי - תפקידו של המבוקש היה אך ורק להציבו לעד המדינה על מקום האקדח בלבד. באשר להעברת המטען - בפועל, לא הועבר מטען על ידי המבוקש, ועל כך אין מחלוקת, גם על פי עובדות כתוב האישום. המבוקש היה בדמות "שליח" בנסיבות שתוואו.

ב"כ המבוקש הפנה לאסופה של פסיקה התומכת בגישתו (החלטה בעניינו של ארגון הפשעה של עודה קויטיר - שם אף הוגש תסקרים שליליים- בש"פ 8459/20).

5. **ב"כ המשיבה** מנגד, עטרה לדחות את הבקשה לעיון חוזר ולהוtier את המבוקש עצור עד תום ההליכים, בהינתן חזקת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המבוקש ואשר נלמדת ומוגולמת בנסיבות ומסוג העבירות החמורים המיוחסות לו בכתב האישום.

עוד ביחס למסוכנות הנשקפת מה מבוקש נטען, כי העבירות המיוחסות למבוקש ונסיבות ביצועו לכואורה, מלמדות על מסוכנות גבוהה הנשקפת מן המבוקש, שכן מדובר למי שלכאורה חבר לנאם 3 ולאחרים, ופועלו ייחדי במסגרת פעילות עברית לצורך ביצוע עבירות אלימות ונשקי, בין היתר, במסגרת סכסוכים בין כנופיות עבריות.

עוד ביחס למסוכנות נטען, כי מסוכנותו של המבוקש מתגברת, בשים לב לעברו הפלילי הכלול הרשעות בתחום האלימות, נשקי, איומים, חבלה חמורה וחבלה כשהעברית משawn. ריצה בעברו מאסר בפועל, כאשר האחרון בהם בן שלוש שנים בגין הנחת מטען חבלה צמוד לעסק ציינגי בחיפה, וזאת בכוונה להרeros או לפגוע בציינגי (ראה גזר הדין בת"פ 34413-09-17, בית המשפט המחוזי חיפה). הודגש, כי מאסר זה החל המבוקש לרצות במסגרת כתב האישום דין (החל מיום 23.08.2017).

עוד ביחס למסוכנות, הפנתה המשיבה להתרשםות שירות המבחן מקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה דומה בעתיד, וכן למאפייני אישיותו של המבוקש כמו שפיטה דפוסי חשיבה וההתנהגות עבריים מושרשים, חרף ריצוי עונשים מוחשיים וחurf גלו הצער.

באשר לחלופה שהוצאה - נטען, כי שירות המבחן בבחן את החלופה ולא מצא אותה מתאימה, וביתר שאת, משנמצאו הערכם כדמיות שלא מהוות דמיויות סמכותיות ומצבות גבול עבור המבוקש. עוד בהקשר זה נטען, כי מדובר בבני משפחה שהיו ערבים לטיב היחסים בין המבוקש לדמיות העבריאניות, אך לא פועלו ועשו די למנוע את החיבור והעמיקת קשריו עם גורמים אלו. עוד בהקשר זה נטען, כי מדובר בחלופה המאפשרת חזרתו של המבוקש לשביבתו הטבעית ולקשריו העבריאנים, כך גם מעכז במתכונת של פיקוח אלקטרוני, אינה אפקטיבית

בנסיבותיו, ואין בה כדי לצמצם את רמת הסיכון. אף שרות המבחן שותף להערכתה זו (ראה עמ' 4, פיסקה אחרת).

6. בנוסף, במישור המסוכנות - הוגש לעיון בית המשפט מידע חסוי (نمיסה פרפרזה להגנה בעל פה במעמד הדיון). בהקשר זה נטען, כי מדובר במידע חדש, שנמסר זמן רב אחרי הגשת כתוב האישום, המצביע על חשש לפגיעה بعد המדינה עצמה ובבני משפחתו (המידע סומן מ/1 במסגרת הדיון שהתקיים במעמד צד אחד בלשכתו למתן הבחרות).

7. עוד צינה המשפטה, כי בעניינו של המבוקש תליה ועומדת בקשה תשיעית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי, במסגרת נדרשה הארצת מעצרו של המבוקש (ראה בש"פ 1345/21, מיום 02.03.21).

מכל האמור לעיל, עתירה ב"כ המשפטה לדוחות את הבקשה לעיון חוזר.

ב"כ המשפטה אף היא הגישה אסופה פסיקה התומכת בגישה (בש"פ 3484/14, בש"פ 20/2015).

8. לאחר שהקשบท לטיעוני ב"כ הצדדים, ועינתי בתסקירות שרות המבחן וכן חזרתי ועינתי בהחלטת מوطב זה מיום 18.01.2020, וכן בהחלטות בית המשפט העליון בעניינו של הנאשם 5 לכתב האישום (שמעון שרביט - בש"פ 6586/20 וכן בש"פ 4361/20) וכן עינתי באסופה ההחלטה שהוגשה על ידי הצדדים, וכן שקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, סבורי, שיש מקום להבהיר את המבוקש למעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי וערביות כസפויות משמעותיות. אך זאת ניתן היה לעשות רק לאחר השלמת עדותו של עד המדינה כפי שימושה מההחלטה בעניינו של הנאשם 5 לכתב האישום (שמעון שרביט).

תוצאה זו מתבקשת על רקע הנימוקים והטעמים שעמדו עליהם בהחלטה מיום 18.01.2020 (ראה סעיפים 12, 15, 16 - עמ' 15, 16), וגם לאחר שעניינו במידע החסוי שהוגש וסומן מ/1.

אוסיף, כי עיר אונכי למסוכנות שעמדה עליה המשפטה. עם זאת, נפסק, כי אין אפשרות לאין באופן מוחלט כל מסוכנות בדרך של חלופת מעצר, שכן בכל חלופת מעצר מדובר באיזון בין סיכון, והשאלה היא שאלת של איזון יחסית בין רמת הסיכון לחובה לשקל חלופת מעצר. עוד בהקשר זה נפסק, כי חלופת מעצר איננה נועדת אלא ליצור רמה סבירה של ביטחון, להבדיל מודדות, להשגת מטרות המעצר בדרך אחרת (ראה בש"פ 10/206, 6927/09, בש"פ 2663/09, בש"פ 11/6239).

במסקנתי זו לא נתתי משקל מצטבר לשאלות התמשכות ההליכים. שכן, נושא זה, בשלב זה, מצוי

במגרש הכספי של בית המשפט העליון, במסגרת הדיונים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים.

"מגרש טבעי" מוגדר בהקשר זה על פי החלוקה בין השיקולים שעומדים ביסוד התביעה להורות על מעצר עד לשינוי ההליכים, לבין השיקולים העומדים ביסוד התביעה להאריך את המעצר על פי סעיף 62 לחוק המעצרים.

שאלת הימשכות ההליכים תלויה ועומדת בפני בית המשפט העליון בבש"פ 1345/21.

לפי ההחלטה, כאשר מתקיימים דיונים בבית המשפט העליון, ככל שהשיקול המרכזי בעילה לעיון חוזר, מתבסס על חלוף הזמן והתמימות המשפט, הרי שיקול דעתו של בית המשפט הדן בבקשתה לעיון חוזר, מוגבל יותר (ראה בש"פ 10/8978, ابو רומי נ' מדינת ישראל). משכך, התביעה נדחתת, במישור העילה של חלוף הזמן.

המציאות תשלח עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.